

Сьогодні

в номері:

2 ЗАРАЗ НА НАС
ЗВАЛЮЄТЬСЯ
ВЕЛИЧЕЗНИЙ ПОТІК
ІНФОРМАЦІЇ,
СТИКАЮТЬСЯ
ПРОТИЛЕЖНІ ТОЧКИ ЗОРУ.
НЕЛЕГКО МОЛОДИМ
РОЗІБРАТИСЯ В УСЬОМУ.
МИ РОЗПОЧИНАЄМО
ДИСКУСІЮ ПІД
НАЗВОЮ «ВІЛЬНИЙ
МІКРОФОН».

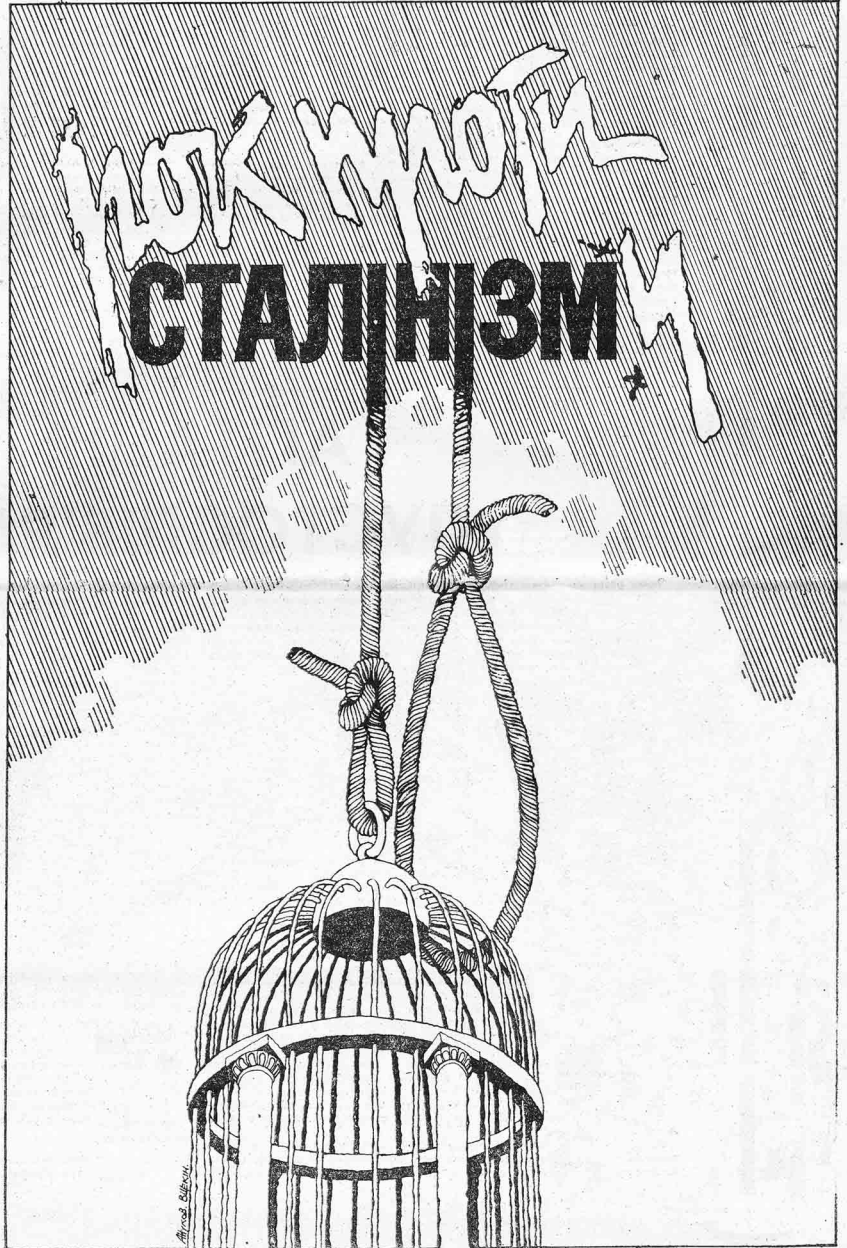
3 В БІБЛІОТЕЦІ
ІМЕНІ
КОРОЛЕНКА НА
ВИСТАВЦІ
«РЕАБІЛІТОВАНА
КНИГА» МОЖНА
ПОБАЧИТИ ЛІТЕРАТУРУ,
«ЗА АРЕШТОВАНУ»
ПІСЛЯ ПЕРШИХ
ПРОЦЕСІВ У СПРАВАХ
ТАК ЗВАНИХ
«ВОРОГІВ НАРОДУ».

НЕЗВАЗЖАЮЧИ
НА ВСІ
РІШЕННЯ ТА ВКАЗІВКИ,
БУДІВНИЦТВО ОБ'ЄКТІВ
ПОБУТОВОГО ТА
СОЦІАЛЬНО-
КУЛЬТУРНОГО
ПРИЗНАЧЕННЯ ТАК І
ПЛЕНТАЄТЬСЯ ДАЛЕКО
ПОЗАДУ ЗВЕДЕННЯ
ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ.
ЧОМУ!

5 «ВИГИБАЛИ
СІМ'Я В СЕЛАХ, І
НИКОМУ БУЛО ХОВАТИ,
НІ КІШКИ НЕ ВИДНО,
НІ СОБАКИ, ХЛОП'ЯТА
ДЕРЛИ ГОРОБЦІВ...»
СПОГАД ОЧЕВИДЦЯ ПРО
ЖАХЛИВИЙ 33-Й РІК.

6 ОДИН З
АВТОРІВ
ПЕРШОГО В СРСР
ДЕТЕКТИВНОГО РОМАНУ,
ВИДАНОГО ЗА
АВТОРСЬКИЙ РАХУНОК,
В. БЕЗИМ'ЯНИЙ — НАШ
СУБОТНІЙ ГІСТЬ.

8 НАПЕРЕДОДНІ
НОВОГО
ФУТБОЛЬНОГО СЕЗОНУ
ХАРКІВСЬКІ БОЛІЛЬНИКИ
АДРЕСУЮТЬ РЕДАКЦІЇ
БЕЗЛІЧ ЗАПИТАНЬ ЩОДО
КОМАНДИ «МЕТАЛІСТ».
РОБИМО СПРОБУ
ЗАДОВОЛЬНИТИ ЦЮ
ЦІКАВІСТЬ.

24 — 26 лютого у ПК ХЕМЗу
нарешті відбудеться фестиваль
Харківського рок-клубу

під лозунгом «Рок проти
сталінізму». Знайомтесь
з його учасниками на 4—5 стор.

РОК: «ЗА» ЧИ «ПРОТИ» СТАЛІНІЗМУ?

Чотири дні у Палаці культури й техніки ХЕМЗу проходив II фестиваль Харківського рок-клубу. У семи концертах прозвучали більше ніж півтори сотні пісень, які прослухали майже десять тисяч глядачів.

Є сенс підвести підсумки: чи досяг фестиваль поставленої мети? Так, він став оглядом харківських рок-груп, дав можливість порівняти їх з гостями — колективами з Москви, Києва, Горького, Свердловська.

Більшого, на жаль, ми в акти записати не можемо. Спробуємо ж розібратися чому? Головна причина, на мою думку, в тому, що його організатори — міський комсомол та рок-клуб мали різні завдання й методи підготовки та проведення фестивалю.

Завдо до його початку почала формуватися атмосфера домислів, чуток щодо нібито існуючих заборон проведення фестивалю. Реальні труднощі підготовки вивадилися за опір противників року. Наслідком цього став демонстративний прихід дезорієнтованих прихильників рок-музики до міського комсомолу. Нічого, крім нагнітання нездорових настроїв та роздування акютажу це не дало, бо міський комсомол при підтримці міського комітету партії послідовно займався організацією фестивалю.

Різниця позицій міського комсомолу й ради рок-клубу чітко виявилася і в ході самого фестивалю. Рок-клуб навмисно порушив його програму, затверджену оргкомітетом, половина складу якого — ті ж керівники й члени ради рок-клубу. У результаті — деякі групи («Шок», «Доба — троє», «ГПД» дозволили собі грубі випадки, образливі ярлики, безвідповідальні заяви. Через безпринципність ради рок-клубу на фестивалю сцену потрапила взагалі незаявлена у програмі омська група «Цивільна оборона», її виступ, у якому пролунала нецензурна лайка, інакше ніж хуліганством не можна назвати.

Провакаційною була позиція рок-клубу при обговоренні репертуару групи «КПП». Член ради клубу, керівник групи С. Шелканцев перед початком концерту, апелюючи до глядачів, звинуватив оргкомітет у притисках і відмовився виступати. Через деякий час він і голова ради рок-клубу О. Мартиненко змушені були вибачитися за дезінформацію й розпочати програму...

Турбував нас і загальний настрій учасників. Вже другого

дня традиційним стало вживання спиртного у кімнатах, де розмістилися колективи, присутність у залі прихильників року напідпитку. Поступово частина публіки, так звана «турсока», почала поводитися більш розважно. Чим це пояснити? Очевидно, низьким рівнем культури й відповідальності значної частини виконавців та їхніх прихильників. Це насторожує.

У ході фестивалю комсомольський актив тісно спілкувався із його учасниками. Ми провели зустрічі з пресою, музикантами, любителями року. Ось які висновки з цього ми для себе зробили. Незважаючи на те, що захоплених роком серед молоді багато, відвертих і компетентних прихильників мало. Більшість складають ті, хто намагаються всілякими зовнішніми способами створити образ «яскравої особистості». Стосовно деяких виконавців можна сміливо сказати, що не музика сплющує душу, а сплюснена душа бере від рок-музики все співзвучне її озлобленості й цинізму. Це безвідповідальність з прегенією на виключення. І головне, на мою думку, фестивалю виявив проблеми не стільки сучасної творчості, скільки ідейно-моральних орієнтирів молоді. За їхню чистоту комсомол повинен і буде боротися.

На закінчення повернемося до гасла фестивалю, проголошеного рок-клубом: «Рок проти сталінізму». Безумовно, сталінізм — зло, яке слід засудити. Але в боротьбі з ним не можна користуватися його ж методами. Не принудити тут дезінформація, навішування політичних і моральних ярликів, ерешті-решт, не можна бути в цій боротьбі безпринциповим. Прямий шлях до сталінізму — бездуховність, невігластво. Тому в комсомольського активу міста виникло запитання: харківський рок за сталінізм чи проти нього.

В. СУБОТІН, перший секретар Харківського міського комсомолу.

Запитань після фестивалю виникло багато. Наш кореспондент поставив їх членам ради рок-клубу Сергію Олейнику й

груп показали ці пісні до фестивалю, вони б співали їх без будь-яких ускладнень. Взагалі ми вважаємо, що право компо-

Запитань після фестивалю виникло багато. Наш кореспондент поставив їх членам ради рок-клубу Сергію Олейнику й Олександрі Мартиненку.

Кор. Гасло фестивалю «Рок проти сталінізму» викликає непорозуміння...

О. М. Композиції з антисталінськими текстами виконали лише «Доба-троє» й «Чай Ф». Але світовий досвід проведення фестивалів не передбачає, що співатимуться тільки пісні, змістовно пов'язані з девізом.

С. О. Я вважаю, що сталінізм — це, крім іншого, практика тоталітарних заборон, а для художника — неможливість висловлювати свої думки. І коли він все ж наважеться їх нести людям — це й є боротьба митця проти сталінізму.

Кор. А як ви ставитесь до того, що лідери деяких груп висловлювали на фестивалі свої думки в досить грубій і просто нецензурній формі?

О. М. Групи «Доба-троє» й «Шо», які виконали пісні, раніше не представлені оргкомітетом, будуть дискваліфіковані на певний строк. Причому пікレスло, що ми не проти самих цих композицій, але проти порушення внутріклубної дисципліни. Якби лідери згаданих

Оскільки така ухильна позиція року нас не влаштувала, ми

груп показали ці пісні до фестивалю, вони б співали їх без будь-яких ускладнень. Взагалі ми вважаємо, що право компонувати програму має бути обмежене тільки законодавчими нормами, а не свавіллям чиновників.

Якщо лідер команди «Цивільна оборона» зі сцени висловився нецензурно, то треба чинити по закону: притягати до відповідальності за хуліганство. Так мусить бути в правовій державі.

Кор. Повернемося до «Цивільної оборони». Як сталося, що група, не заявлена у програмі фестивалю, виступила на ньому?

С. О. Рада рок-клубу не запрошувала цей колектив, хлопці приїхали з власної ініціативи. Ми дали їм виступити, бо це одна з найвідоміших у країні груп у жанрі «панк-рок».

Кор. У приміщенні Палацу культури глядачі розпивали спиртне...

С. О. Ми їх рішуче засуджуємо за це. На жаль, пияцтво — хвороба суспільна, притаманна не лише рок-фанам. Навіть незручно пояснювати, що вживання спиртного не є невід'ємною рисою слухачів рок-музики...

«Фундаторів» харківського року ми вирішили навести

УРИВКИ З РЕЦЕНЗІЙ

на тексти «КПП», так би мовити, для повноти враження.

Одразу оговорюся, що виконання цих пісень у музичному супроводі я не чув, але навряд чи це могло б змінити мою думку стосовно текстів. Вони на найнижчому літературному рівні, про поезію й казати нічого — вона просто відсутня.

Звертає на себе увагу нігілістична спрямованість пісень.

«РИЙ ЯМУ». Розгубленість перед життям, що переходить у злість проти тих, хто бореться за краще, що не занепадає духом у цій боротьбі, — звучить у кожному рядку. Утвердження, що живим потрібний тільки рок-н-рол для спасіння їхніх душ, безглузде. Тільки дармоїд може сказати: «Твої печальний удел — созидабельний труд». Тільки людина, позбавлена милосердя може закликати «...с насладжендем крушить ее череп!» за те, що... «у нее кривые ноги и дебильтный взгляд...».

«Я ЛЮБЛЮ ЧУДОВИСЬКІ». Якоюсь не вірити автору. То він готовий трошити «дебілів», то переконує, що любить чудовиськ. Навіть у російських казках є добрі й злі «чудища». Котрих із них автор любить? Якщо злих — мені шкода автора по-людськи. І за що він любить чудовиськ? Якщо за скоєне ними зло — то це просто патологія.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Так, фестивалю передували чутки й непорозуміння. Зрештою його організаторам було надано можливість реалізувати свою ідею. Не будемо підводити остаточної підсумки — хай в цьому порозуміються хоча б самі організатори. На нашу ж думку, фестивалю продемонстрував найгірший з дефіцитів — дефіцит елементарної культури. Неповага викликає неповагу, грубість породжує грубість — це хибний і марний шлях, яким можна крокувати лише у зворотній бік від культури й демократії.

«НОВИЙ ТАТО». Невіра у перебудову, яку встраждав наш народ. Цього можна було б чекати від «сталіністів» усіх мастей, закоренилих бюрократів, але від молоді? Іронічний натяк на «нового тата» — просто хуліганська вихватка людей, яким хба що пловати на те, чим зараз живе наша країна.

«МЕХАНІЗМ ДАВ ЗБІЙ». Здається, з цієї добрики це текстологічно найвитриманіша пісня, поетично не безнадійна, хоча відчувається незавершеність її.

Ні, не на вас, то любить якусь нечисту силу, зневажає почуття патріотизму, опльовує нове в нашому житті, — не на вас дав збій механізм. На вас можна тільки спітнутися.

В. ЗАМЕСОВ, секретар комісії по роботі з молодими авторами Харківської організації Спілки письменників України.

Четыре дня в ДК электромеханического завода проходил II фестиваль харьковского рок-клуба. Исполнено более 150 песен, проведено семь концертов, около 10 тысяч молодых людей посетили их. Но невольно спрашиваю себя: достиг ли фестиваль поставленной цели? И по большому счету ответить «да» не могу.

Главная причина, на мой взгляд, в том, что у его организаторов — горкома комсомола и рок-клуба, оказались разными цели.

Задолго до начала фестиваля кому-то выгодно было создать атмосферу домыслов, слухов о якобы существующем запрете на проведение. Естественные трудности подготовки выдавались за сопротивление мифических противников рока. Следствием этого стал демонстративный приход дезориентированных поклонников рок-музыки в горком комсомола.

Уже в ходе самого фестиваля рок-клуб преднамеренно нарушил его программу, утвердившую оргкомитетом, половина состава которого — те же члены совета рок-клуба. В результате в ряде песен, исполненных группами «Шок», «Сутки — трое», «ГПД», содержались грубые выпады, навешивались оскорбительные ярлыки, делались безответственные заявления.

Из-за беспринципности совета на сцену фестиваля была допущена вообще не заявленная в программе омская группа «Граждан-

Достиг ли цели рок-фестиваль?

ская оборона». Прозвучавшую в ее выступлении цензурную брань иначе как хулиганством не назовешь.

Provokационной была позиция рок-клуба и при обсуждении репертуара группы «КПП». Член совета клуба, руководитель группы С. Шелкановцев перед началом концерта, апеллируя к зрителям, обвинил оргкомитет в нажиме и отказался выступать. В зале поднялся шум, разгорались страсти. Через некоторое время Шелкановцев и председатель совета рок-клуба А. Мартыненко были вынуждены принести извинения за дезинформацию и начать программу.

Уже на второй день ста-

ло правилом распитие спиртных напитков в компаниях, отведенных коллективам, присутствие в зале пьяных поклонников групп. От концерта к концерту часть публики вела себя все более развязно и вызывающе. Чем объяснить это? Очевидно, низким уровнем культуры и ответственности значительной части исполнителей и их почитателей.

На мой взгляд, искренних и компетентных поклонников рока в Харькове немного. В большинстве же своем это молодые люди, отрицающие все и вся, стремящиеся понебрежнее одеться, поразвязнее себя подать. По репертуару ряда исполнителей можно судить о существенных пробелах в идейно-нравственных ориентирах молодых людей.

В заключение хочу вернуться к лозунгу фестиваля, провозглашенному рок-клубом: «Рок против сталинизма». Безусловно, сталинизм — зло, от которого необходимо избавляться. Но в борьбе с этим злом нельзя пользоваться его же методами. Нельзя вести дезинформацию, навешивать политические и нравственные ярлыки. Ни к чему хорошему это никогда не привело.

В. СУББОТИН,
секретарь Харьковского горкома комсомола.

5 марта 1989 года

4 березня 1989 року.

Хіт-парад «ЛЗ»

- 1 [2] «ГРУПА КРОВІ» — «Кіно».
- 2 [1] «БАБУСЯ МОЯ» — В. Пресняков
- 3 [3] «БІЛІ ТРОЯНДИ» — «Ласкавий травень-1»
- 4 [—] «ХІБА МАЛО» — І. Корнелюк
- 5 [10] «КОЛИ ПОКЛИЧЕШ ТИ МЕНЕ» — В. Кузьмін
- 6 [—] «ЗЕМЛЯ» — «Аліса».
- 7 [—] «Я ХОЧУ БУТИ З ТОБОЮ» — «Наутілус Помпіліус»
- 8 [7] «РОСІЯ» — «Група подовженого дня».
- 9 [5] «ТИ ЗАМІЖ ЗА НЬОГО НЕ ВИХОДЬ» — «Електро-клуб»
- 10 [—] «ТАТО, ТИ САМ БУВ ТАКИМ» — В. Пресняков

МІСНІ БЕЗ ПАРАДНИХ ГАЛСТУКІВ

Наприкінці лютого. Палац культури я техніки ХЕМЗу став ніби своєрідним майданом, що притягував під свій дах любителів рок-музики не лише з Харківщини, а й з інших областей і навіть республік. Серед членів оргкомітету II рок-фестивалю був старший науковий співробітник ХДУ кандидат хімічних наук Сергій Олександрович Коротков. Музика — хобі цієї непересічної людини, що «загрожує» стати знову основним заняттям. До речі, свого часу С. О. Коротков закінчив музичну школу по класу фортепіано.

Сергій Олександрович стояв біля джерел харківського року, деякий час співав з однією з перших харківських рок-груп «Дюли». Свого часу Сергій Олександрович був навіть президентом рок-клубу першого сикіння.

Тому саме його ми попросили поділитися своїми враженнями про важливий етап у житті харківської рок-музики.

— Сергію Олександровичу, який шлях, на Вашу думку, пройшов харківський рок від I фестивалю?

— Шлях від першого фестивалю, що відбувся у листопаді 1987 року, до другого був, м'яко кажучи, досить тернистий. Одразу ж після закінчення фестивалю ПКТ ХТЗ відомі рок-клуби у своїх послугах. Гадаю, тут «залізною» спрацювало «телефонне право». Відтоді й почалися гоніння, які не закінчуються й досі. Позабавлені репатційних приміщень, апаратури і, за рідким винятком, можливості виступати перед аудиторією, наші рокери, проте, не втратили духу, і не обличили улюбленої справи. Хоча сама ця угода — алякація, послиги паніку серед музикантів — і хотіли «непушчателі», як завжди, анонімні.

— Але харківські рок-групи продовжували виступати...

— Такі. Саме в той час, коли харків'яни здобували лауреатство в багатьох фестивалях (у Москві, Ленінграді, Києві, Калінінграді, Вільнюсі, Талліні, Горькому та інших містах), у своєму рідному воєні були поставлені у жалюві умови. Працівники органів культури нашого міста гостро критикували центральні органи масової інформації — «Комсомольська правда», телепрограма «Погляд», — однак і це не мало ніяких результатів.

— Що здалося Вам найважливішим у програмі II рок-фестивалю? З якими ключовими проблемами довелось зіткнутися організаторам?

— Цей фестиваль, порівняно з минулим, був масштабніший (тут були гості з Москви, Києва, Свердловська, Новосибірська, Горького, Омська) і різноманітніший за спектр музичних стилів. Звичайно, був він краще організований, хоча, на жаль, претензій у справі організації ще вистає.

Мені здалося, що основною проблемою II рок-фестивалю стало так зване «літування», тобто отримання дозволу на публічне виконання пісень. Що ж стосується художнього рівня пісень, то тут є єдиний критик — публіка, яке здатна вирішити, що добре, а що погано. І відрагувати може демократичним шляхом — ослухавши або сасистою. «Літування» ж часто перетворюється на суб'єктивні оцінки людей, що не розуміються на рок-музиці або ставляться до неї негативно. Це й породжує безліч конфліктів між авторами-виконавцями та «літувальниками».

Також через організаційні труднощі залишало бажати багатого кращого і рекламне забезпечення. Відсутність програми, значні, змивалі, достатньої кількості плакатів. Та це легко зрозуміти — бо рішення про проведення фестивалю було прийняте ледь не напередодні його відкриття. Але порівняно з

I рок-фестивалем реклама була все ж таки кращою — і у пресі, і по радіо, і по телебаченню.

— Що можна сказати про стан апаратури, якою користувалися учасники?

— Хочеться відзначити той момент, що із зрозумілих причин рок-клуб і досі не має своєї апаратури, тож вимушений орендувати її для проведення фестивалів за значні гроші. Середньочастотний шум, характерний для саморобної апаратури, став жалювім під час 8-годинного музичного марафону.

— Як Ви оцінюєте «ліміди» учасників фестивалю?

— Тут слід відзначити небагато винятків: музиканти. Адже рок — це ще й видоєнці. Може, спотані кеди, витерті джинси, майки і відповідають демократичному духу «нової хвилі», але дуже протензійні мантії (група «Доба-три» («Сутки-трав») та гусарські мундири були лише слабкими яскравими плямами на досить одноманітному фоні. Виключок, на мою думку, став Сергій Шевченко («Сер») з групи «ПП», а особи якого харківський рок має непересічного шоумена, чого не можна сказати про інших членів групи...

— Спробуймо розібратися у стилістиці музичних напрямів фестивалю.

— Вагальні спектр стилістичних особливостей цього свята рок-музики був широким: і неоромантичні «генеральні переживання», і ритм-енд-блюзозна «Активний Іл», і хард-рокові «КПП» та «Доба-три», і блюз-рокові «Шох» та «Калинін міст», і групи, спрямування яких навіть важко визначити з першого погляду («Воляня Видоплясова» («Волині Видоплясова») (Київ), «Чай-Ф» (Свердловськ), «Хронол» (Горький) та інші). Адже за три дні виступило близько 30-груп.

— Чи відповідала тематика фестивалю його девізі — «Рок проти сталінізму»?

— Девіз фестивалю, на мою думку, не був відображений у творчості більшості учасників. Однак самий факт виступу на сцені багатьох колись «підліпльких» команд об'єктивно спрямований проти сталінських стереотипів культури, поки що досить живучих.

— Яка група, на Ваш погляд, стала відкриттям фестивалю?

— Особливо хочу відзначити чудову київську групу «Воляня Видоплясова», яка виступила майже надприродно енергійно виступу з українським гумором, гарним вокалом, незвичними інструментальними партіями. Соліст цієї групи О. Скрипка, без сумніва, — «зірка». Серед харків'ян хочеться відзначити дуже обнадійливий дебют «генеральних переживань» та «Активний Іл».

Інтерв'ю віт Е. ЗВОНІЦЬКИЙ.

15 липня 1989 року.

Вступление рок-дилетанта

Пока рок-дилетант ездил в отпуск, его друзья и коллеги успели насочинять массу рецензий, так что, вернувшись, оставалось только сдать их в печать.

Отмечу, что наряду с известным уже читателям молодым критиком Бэвондом Доуи, которому рок-дилетант поручил ознакомиться с казанскими группами (почему именно казанскими — объяснить трудно), появилась еще один новый для нас рок-журналист, избравший себе оригинальный псевдоним П. Монстер. Как бы не пришлось нам вскоре переименовывать «МЭ» в «Музыкальный bestiарий!» Но что поделаешь — сочинения, подписанные замысловатыми псевдонимами, тоже одна из традиций рок-культуры.

Надеюсь, что в следующем выпуске «МЭ» мы подведем окончательные итоги конкурса на лучшую запись. А пока прочту пожелаю в очередной

Тур семнадцатый:

ОТПУСКНАЯ ПОЧТА РОК-ДИЛЕТАНТА

Нина Барановская — рок-дилетанту

Помните, главная цель нашего конкурса — отыскать таланты не только в признанных рок-рольных столицах, но и в провинции, ибо там они больше других нуждаются в помощи. И вот передо мною катушка с записью «Группы проленного дня» из Харькова.

«Ой над полями да над лесами русскими несется песня волных падаюнов» — эти слова, обращенные группой «ГПД» к своим рок-собратьям, как нельзя лучше характеризуют дух и суть их музыки. В то время как некоторые наши признанные правдолюбцы порой начали взвешивать, чья правда дороже стоит, в то время как

«черствая досада да уныние» стали нередкими гостями на рок-подмостках, музыка этих ребят действует, как сбивающий с ног порыв ветра, не только несущего даль и сор, но и освежающего, стражающего хандру и лень, возвращающего веру, что на этой земле никогда не перевернутся добры молодцы, готовые за счастье и правду не пожалеть живота своего. Таков мощный энергетический заряд их песен. Они чутко улавливают связь своего поколения со всей российской историей, но, гордясь принадлежностью к великой стране, не забывают о том, что в ее истории было много кровавого и уродливого. Боль за страну и вера в нее — вот главное в их песнях.

Трудно выделить какие-то отдельные номера в альбоме «Положение дел». И гневная песня «Паук», и полная мужества и достоинства «Правда» хороши каждая по-своему. Полные высокого гражданского пафоса песни уживаются с лиричными, насыщенными горьким юмором «Рабочий рок-ролл»: «Мы даем стране металл, но как я устал, Каава, как я устал!», с едким сарказмом монолога «Завотделом культуры». Одной из самых значительных песен о лобярах, провозгласивших культ силы, точнее, насилия, о чем уже сказали свое слово Шевчук, Рикшет и другие, оказалась мне песня на эту тему у «ГПД». Гельдешники четко выстраивают генеалогию лобябаста как явления. Они видят неразрывную связь их появления на арене с наследием политики террора и репрессий в годы культа Сталина: «Играли в террор и доигрались — получили преступников в красной материи».

«Россия» и «Цыганочка» наряду с «Правдой» — программные вещи альбома. В них — вызов тем, кто все еще надеется, что «был и будет хомлопом Иванушка», в них божья, что одолеет нас «деградация духа», что сегодняшние социальные пороки, которые мы сами же и допускаем, могут стать «эпиграфией» великой стране.

Музыка харьковчан тяготеет к традиции: хард-рок, ритм-энд-блюз, рок-н-ролл. Думаю, не ошибусь, если скажу, что в нашем отечественном роке ребята симпатизируют музыке «Облачного края» и «ДДТ». Играют они очень крепко, профессионально. Тщательно продуманы аранжировки. Хочется отметить замечательный вокал Саша Чернецкого — неустойчивый, мощный, божевой. Зная о том, как тяжело обстоят дела у Сашки со здоровьем, как трудно ему не только петь, но и даже просто стоять из-за этого (а кому бы это пришло в голову, когда «ГПД» с необыкновенной энергией и отдачей выступала в Ленинграде на 6-м рок-фестивале?!), я восхищаюсь не только его гражданским, но и чисто человеческим мужеством. Саша и автор многих текстов. Его перу принадлежит как раз программные песни альбома. Их прекрасно дополняют полные юмора тексты Паша Михайленко — второго вокалиста и басиста группы. «На уровне» — все музыканты.

Ребята из «ГПД» лишний раз убедили меня, что в искусстве нет столиц и нет окраин. Провинция — не место жительства, а склад мышления и чувствования. И не может не радовать, что в тех условиях, в которых рок-музыка живет в Харькове (высопните сюжет из программы «Взгляд»), а точнее, не живет, а несмотря ни на что существует, появилась настолько яркая и самобытная группа. А это может быть, потому и появилась?

Нина Барановская

Справочное бюро «МЭ»

«Группа проленного дня» (Харьков)
Альбом «Положение дел» (1987)
«Паук», «Правда», «Рабочий рок-н-ролл», «Завотделом культуры», «Любер», «Россия», «Цыганочка»
Состав группы: Александр Чернецкий (вокал, тексты), Павел Михайленко (бас, вокал), Олег Климченко (гитара, вокал), Евгений Обрывченко (клавишные), Владимир Кирилин (ударные).

МОЛОДЕЖНЫЙ ПАРК
ул. Пушкинская, 79

5 мая, 1990

ДЕМОКРАТИЯ

- НА Ш

РОК

КОНЦЕРТ
В ПОДДЕРЖКУ
и КОРОТИЧА
и ГРИНЁВА

Харьков - 89

58 округ

главный редактор журналов «ОГОНЁК»

ВИТАЛИЙ КОРОТИЧ

кандидат в народные депутаты СССР

У Ленина — ИСКРА,

у Горбачева — ОГОНЁК

520 округ

заведующий кафедрой прикладной
математики, профессор ХПИ

ВЛАДИМИР ГРИНЁВ

кандидат в народные депутаты СССР

СДЕЛАТЬ РЕАЛЬНОСТЬЮ

ВЛАСТЬ НАРОДА

В КОНЦЕРТЕ УЧАСТВУЮТ:

В. КОРОТИЧ А. МАКАРЕВИЧ

В. ГРИНЁВ "КПП", "ШОК",

А. БОРОВИК "Фабрика",
"Тройка, семерка, туз",

А. Чернецкий и "Разные
люди"

"Монохальная ночь"

"Сутки - трое"

Группы поддержки: Коротича и Гринёва

НА РОК-ФЕСТИВАЛЕ

АУКЦИОН

Саша Чернецкий
(РАЗНЫЕ ЛЮДИ)

АПРЕЛЬСКИЙ МАРШ
(Свердловск)

ТРОЙКА-СЕМЕРКА-ТУЗ
(Харьков)

„АВРОРЫ“ ВЫСТУПАЮТ:

Фото Александра Шинкина

Музыкальная среда

ЧТО Ж, вот и закончился этот «безумный» рок-фестиваль, организованный на открытой площадке ЦКМО «кок-дилетантом» Александром Житинским и известным деятелем «магнитофонной индустрии» Андреем Тропило (ныне возглавляющим ленинградскую студию грамзаписи

чел. игру на таком демократическом форуме БГ счел важнее, чем, как он выразился, «выступать по телевизору с жюриной мордой». За три дня Борис собрал из друзей акустический «аврэт и успел подготовить три новые песни, тепло принятые публикой. Отвечаят ему и его

звать такое количество сил, нацелил их на что-то». Заку был вполне привычным, работал на аппарате любознательно предостановленном организаторам В. Атаманенко. А накладки и неполадки неизбежной, как сказал А. Житинский: «Это напоминает рок-н-ролл. Вот в Эстонии «Рок-саммер»

эитор, гитарист и певец «Соседа». Легендарный «Зюпарк» был ровнее, как всегда. Но главные события были впереди... Народ пришел в восторг от «Восточного синдрома», очень громко заявившей о себе команды (и в прямом и в переносном смысле) из далекого Магадана.

музыкантов, критиков. Однако не будем спешно хоронить рок-н-ролл. Не наш взгляд, все больше сторонники у точки зрения, что работа только начинается. Может быть, поэтому Гребенщиков вернулся. Может быть, поэтому есть «Индерград»: таки и группы необычные, это киевские «Работа ХО» (экс-«Вавилон») и «Коллективный ассессор», магаданский «Синдром», омская «Гражданская оборона», новосибирская Янка Дягилева, исполнители и группы необычные, стопроцентно некоммерческие... Вот что сказал нам Сергей Попов «Работы ХО», входящий в объединение «Рок-артель»

Мокс 892

Периферия наступает...

фирмы «Мелодия»). Теоретически это выглядело как заключительный тур конкурса самодельных магнитолаборов рок-групп страны, объединенный «Авророй» в прошлом году. Практически фестиваль вылился в абсолютную неформальную и никаким «коргоном» не контролируемую акцию. В первые дни было немало беспокоеств о первопрядке, но к концу фестиваля — а шел он восемь дней — отношения между милицией и зрительями, поначалу слегка напряженные из-за мелких инцидентов, стабилизировались. У сцены часто можно было видеть идилические картины мирных бесед рокеров и милиционеров. А сколько концертов прошли вообще без присутствия милиции, что заставило многих вспомнить известную рокамеру цитату: «Пожарные едут домой — им нечего делать здесь». Как меломаны поняли, речь идет о Борисе Борисовиче Гребенщикове. Его приезд из США стал одним из сюрпризов фестиваля. При-

борной пришлось с помощью милиции: дай волю зрителям, и они бы просто разорвали их на сувениры... Сюрпризом на фестивале, задуманных и неожиданных, было что-то обвалня. Выслы свежую струю ветра периферийные команды. Казнь представляли «Маятник» и «На-На-На», Магадан — «Доктор Мерок» и «Восточный синдром», Куйбышев — «Седьмая ступень» и, наконец, невероятная пляска из Харькова: «Разные люди», «Тройка, семерка, туз», «Отдел кадров», а также свердловские «Чайф», «Апрельский марш», «Красный хаг», «Отражение». Всего в парке выступили более 60 команд со всего Союза! Фестиваль «Авроры» побил рекорд страны и по длительности и по количеству участников. Вопрос перешел ли количество в качество? Ответ скорее положительный. Приведем слова Андрея Бураки, редактора рок-клубовского журнала «РНО»: «В условиях полной безответственности это акт героизма со стороны Антона (А. Тропило) — органи-

— это было слишком стерильно». Сложно ли было собрать такое количество команд? И куда делись многие «звезды»? Но организаторы и не планировали, что все «звезды» приедут. На фестивале не было «Кино», «Алисы», «Телевизора»... Отыграли зато популярные лавраты Дитмара II степени «Ремоторий» с программой из альбома «Кама». Блистательное шоу закатил «Аукцион». Трону романтично-трагический «Рок-шита»: «Мамал Коннилис детство...» Глеб Семенов тел со своей мажорной дочкой: парк наполнила печаль, казалась, она дрожала в тихом черном пруду... Но ненадолго. «Оркестр А» из Ленинграда заиграл заводные рок-н-ролла. Был исполнен даже «Рок-н-ролл для милиции». Отличные рок-н-ролла сыграли и «Опасные соседи» (Ленинград). Приплясывали все, даже годовалые малыши, с детства впитывающие рок по «визне» родителей. Да, рок-н-ролл — это вам не глубя помлада, — как сказал Глеб Малечкин, компо-

Играет «Синдром» музыку, стиль которой определить очень сложно: арт-рок с восточным оттенком, яркими инструментальными соло, резкими саксофонными партиями. Удалось выступление и свердловскому «Апельсиновому маршу», группе с плотным саундом, своеобразными текстами. Сильно отыграли и другие свердловчане — «Чайф», «Отражение». Всех поразил харьковский феномен. «Разные люди» (бывшая группа продленного дня) — команда с отличным дайвом, исполняющая энергичный ритм-энд-блюз и рок-н-ролл; «Отдел кадров», совершенно неожиданная «Тройка, семерка, туз» с ошеломляющим вокалом. ИТАК, периферия наступает. Что «рок-н-ролл мейв» — изречение уже классическое. Новой волны андерграунда не будет... «Рок умер», «водем рока выдох», «Все делают бабки, или занимаются политикой, или роком тусуются». «Многие из старого потеряло аудиторно». Это цитаты из высказываний

Музыкантов, критиков. Однако не будем спешно хоронить рок-н-ролл. Не наш взгляд, все больше сторонники у точки зрения, что работа только начинается. Может быть, поэтому Гребенщиков вернулся. Может быть, поэтому есть «Индерград»: таки и группы необычные, стопроцентно некоммерческие... Вот что сказал нам Сергей Попов «Работы ХО», входящий в объединение «Рок-артель»

— Мы — это независимость, принципиальная независимость. Делается все это для того, чтобы испытать мнимальное влияние окружающей среды. Мы не имеем связей ни с какими организациями, занимающимися коммерцией.

— А как же вы пишете альбомы?

— Пока все силы — на конкретную деятельность. Надеюсь в будущем записаться не независимых британских студиях. Мы не в центре тусовки и не собираемся быть идеалами.

Вы уже поняли: новая волна рокеров с периферии ни желает лучей славы, ТВ, всенародного признания, а черпает силы в глубинке, в стремлении «держаться корней». Что ж, настоящий рок по своей сути всегда противоречив, гоним, непонятен, тем и жив...

Наталья ГОТОВА,
Валерий МУРЗИН

«ДНІ БЛЮЗУ НА ХАРКІВЩИНІ»

ПРОЙДУТЬ В ЦЮ СУБОТУ І НЕДІЛЮ

«Я ПОВИНЕН ТРИМАТИСЯ КОРЕНІВ»

Ми не випадково винесли у заголовок рядок з відомої пісні Бориса Гребенщикова. Поняття «корені», «коренева людина» останнім часом начебто втратили первісний глибинний зміст.

Конкретно ж у рок-н-ролі — це досить тривожний факт — абсолютна більшість початківців та достатня кількість продовжуючих рожеві тривіально вважають, що історія розвитку улюбленого жанру почалась, у крайньому випадку, з «Шик Флойд» або «Діп Пьорлі», а продовжилась «Гражданской обороною» або «Аквариумом». Не кажучи вже про людей, що обов'язані маскултурною такою мірою, що весь світ для них зійшовся клином на ґрунті «Мираж». Це досить сумно, але ж факт.

Але ми відійшли від теми. Отже, фестивалі, про які мова, збирається привернути вашу увагу, читачі, до наших коренів. Причому мова йде про те, що об'єднує людей, які за 70 років тотального одержавлення нашого життя не забули, що таке загальнолюдська гуманітарна культура.

Отже,
ПРО МИЛОСЕРДЯ. Кошти від проведення фестивалю будуть направлені до фонду товариства «Харків» для надання допомоги інвалідам.

І ПРО БЛЮЗ. Про ритм-енд-блюз, білий блюз і будь-яку іншу гарну музику, з якої почалося те, що ми зараз розуміємо під загальним визначенням «рок-культури».

Чекаємо на вас у концертних залах.

НЕОБХІДНИЙ Р. С.

Наш захід був би неможливим без люб'язної і безкорисливої допомоги спонсорів: обласної ради НТМ вузів і Харківського відділення столичного кооперативного банку.

Розклад концертів «Днів блюзу на Харківщині»:

18 грудня. ПК ХТЗ. 14.00. Виступають «Святой Мэйби», «Противовес», «Театр менестрелей», «Выход». 19.00. Виступають «Шоки», «Сутки-троє», «Время любить».

17 грудня. ПК імені Леніна. 14.00. «Дождь», група О. Литвиненка, Ю. Наумов, «Таллинский вариант». 19.00. Виступають «Профилаторий», «Манки бизнес», а також відбудеться сешен за участю музикантів рок-клубу та гостей фестивалю.

ГРУПИ-УЧАСНИКИ:

«Сутки-троє». Д. Смирнов (гітара-вокал), О. Павлов (бас-гітара), С. Калашник (гітара), О. Чубенко (барабани), В. Рябовол (менеджер). Організована у 1987 р. Після двох років виснажливих сумнівів, перестановок і невдач заграла нарешті на повну силу. У цьому році група виступала на міжнародних фестивалях «Рок-богема» (м. Дніпродзержинськ), лауреатів конкурсу журналу «Аврора» і в двох харківських фестивалях.

«Шоки». П. Павлов (гітара, вокал), С. Ткачов (бас-гітара), І. Черкашин (барабани), С. Ноткін (гітара). Група з'явилася перед глядачем у жовтні 1986 р. Завжди відзначалась активною концертною роботою. Останні півтора року виступає дуєтом без бас-гітари.

«Противовес». М. Крамін (вокал), О. Давиденко (гітара), В. Байков (бас-гітара, вокал), Г. Щоголев (барабани). Створена у 1986 р. при електровазному депо «Жовтень». Група довго і вперто розвиває традиції епохи появи рок-н-ролу. Грала на фестивалях у Європі (Ростов-на-Дону, Донецьк, Познань) і в Азії (Чімкент). На концертах повсякчас спостерігаються ностальгічні сльози на обличчях колишніх «стиляг».

«Дождь». О. Долгов (гітара, вокал), Ю. Вітковський (бас-гітара), О. Гацко (бас-гітара), М. Мішин (ударник), С. Куликов (звукооператор). Народилася у 1986 р. На концертах новоствореного рок-клубу грала помітний і монотонний хард-рок.

«Святой Мэйби». Д. Худо (вокал), І. Скрипник (гітара), С. Риженко (бас-гітара), В. Луцик (риєль), В. Засорін (ударні). Існує з грудня 1984 р. Донедавна — під назвою «Скала». Як правило, грає у стилі арт-енд-хард. Для фестивалю підготована блюзова програма.

«Профилаторий». В. Блінцов (гітара, вокал), О. Гордєєв (губна гармоніка), С. Чіграков (бас-гітара), О. Мзілина (баян). В. Блінцов з'явився на сцені у листопаді 1985 р. у складі популярної тоді групи «Рок-Буфет» і за-

пам'ятався проникливим виконанням блюзів власного створення.
«Софрон-блюз-бенд». Лідер групи — О. Литвиненко, він же «Софрон», легендарний харківський музикант, один з батьків харківського року 60-х.

Гості. «Манки бизнес» (ПНР). Л. Козаль, Т. Почемінський, Г. Домбенек, Я. Голекш, Е. Юрек. Грає класику блюзу та ритм-енд-блюзу. В цьому році група блискуче виступила на фестивалі «Рок-богема».

«Время любить» (Ленінград). М. Берніков (вокал), М. Фомін (гітара), Д. Благовіщенський (бас-гітара), М. Семенов (клавішні), М. Нефьодов (ударник), К. Колчонов (танці). Група виникла у 1985 р. при Ленінградському університеті із студентів — фізиків та математиків. Сфера діяльності — блюз, ритм-енд-блюз, хард-рок. Творча позиція — послідовне відображення теми кохання.

«Выход» (Ленінград). С. Селювін (вокал, бас-гітара), М. Фомін (вокал, соло-гітара), Ю. Ніколаєв (ударні). Існує у різних складах з 1982 р. Грає, за словами учасників, «відтяжний ритм-енд-блюз». Магнітофонні альбоми «Сіня-666» (1983 р.), «Выход» у Москві (1984 р.), «Знаємо слово» (1985 р.).

Ю. Наумов (Ленінград). Поет, композитор, блюзовий гітарист. Лідер групи «Проходной двор». Один з найвідоміших у країні виконавців блюз-року. Має численні акустичні записи і три альбоми групи «Проходной двор»: «Блюз в 1000 днів» (1986 р.), «Непіддаваний перевірці» (1987 р.) та «Перекати-поле» (1988-89 рр.). «Таллинский вариант». В. Ніколаєв, С. Пугач, А. Демиденко, М. Риженков, Р. Югай, В. Лозовий. Всі члени групи дуже люблять чорних блюзменів часів Мадді Уотерса і не люблять такі символи, як панк-рок-клуб та інші.

«Театр менестрелей» (Ростов-на-Дону). Давні знайомі — по першому фестивалю рок-клубу. Спеціально для Днів блюзу підготували блюзову програму.